



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Terræ motus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Terramotus causa, terra, & aqua inclusa, & materia suat paritur enim, sed non agunt: Spiritus autem causa est, vt principium, idem ibid. c. 2.

Terramotus sunt secundum partem terre, & saepe ad modicum locum: venti vero non secundum partem idem ibid. 7.

Terramotus est cum status aduenit in terris eua, irumpens, deinde exitu omni exclusio in sese vertendo ingenti vi terram quatit, nequicquam exitum deinde queritans, & horum alii sunt, qui ad angulos acutos in obliquum quatunt, qui *trudib* appellantur, quasi in transfuerum sese agentes, solumque & deorsum in ad angulos rectos iactantes, *phossey* vocantur a similitudine aquae effluentis. Atqui labes terrae relinquunt in caua subfidentis ab hiatu *quarantay* nominati sunt. Quae hiatus hi, qui vi eruptione facta patefaciunt *paray*, id est, effractoires, sicut sunt. Iam horum aliquid flatum secum erumpitur rapiunt, *str* laxa, alii coenorum, alii fontium, scatebras edidere, quae antea non erant, *u*ras, id est, trufiores vocant, qui vno obnixu subuertunt, quod impulerunt. Sunt etiam qui quasi abies, & vtroque declina *ns*, vibrant, quod mouerint, semper exigunt: ob id *phossey* hoc est, vibratores dicti, efficiunt terramotum remoueri non *similem*. Appellatur etiam *paray*, terramotus, qui cum impetu quatunt. *Arist. de mund. cap. 4.*

Terramotus fit cum sono, qui est diuersi generis, quia aliquando sonus vt aeris inundantis ex multo vento, qui est, quum cauenae sunt magnae, & vapor non secundum, aliquando est subtilius, quum vapor per riuulos dispersus, per partes cum impetu moueri compellitur: aliquando est collisus, qui fit quum corpora dura forti vento, sese collidunt ad inuicem: aliquando est fractiuus, qui fit quum vapor detineri non potest, sed *paray* exitum. Primus est in principio: secundus in argumento: tertius in statu: quartus in fine. *Alber. Magn. in 3. meteo. ca. 11. c. 11.*

Terramotus causa materialis est, vapor siccus, & grossus valde & terrestis: efficiens causa est calor solis penetrans in viscera terrae: locus est terra oppellata in superficie. *Alber. Magn. de pass. aer.*

Terramotus locus oppellatus est tribus de causis, aut quia est non arenosus, mari tamen vicinus, ita vt fluxus & refluxus sint ad terminos ipsius, & sic humidus maris oppellatur locus: aut quia pluuus, multus oppellatur pori: aut quia terra est saxosa continua saxo *ibid.*

Terramotus vapor, si est frigidus minor in loco non aquoso & terra *altum* oppellati pori, eleuabit terram, ita vt videbitur mons, vel collis, & si cum impetu non proficit in alium locum, tunc refidet egresso vapore in toto, vel in parte: si multus & sint aquae in illo loco, absorbebit aquas donec resideat, quod eleuatum est, si aqua est in profundo, proficit terram, & facit eam apparere. *Alber. Magn. de pass. aeris.*

Terramotus plurimi & maximi sunt tranquillitate, cum tamen non fit irrationabile quosdam fieri statu existente. *Aristotel. meteo. 2. cap. 7.*

Terramotus maxime sunt Vere & Autumno in pluuus, & scicitatibus, *Estas enim & Hyems*, hic propter gelu propter aelum maxime faciunt immobilitatem. *Arist. meteo. 2. ca. 2.*

Terramotus fortis non cessat cito, sed primo ad 40. dies agitatur: postea & ad vnum annum & ad duos d. minatur secundum eadem loca: & magnitudinis causa est spiritus multitudo, & locorum figura per quae fluxerit. *Arist. meteo. 2. c. 4.*

Terramotus minus fit in insulis marinis, quam in iis, quae sunt iuxta terram, quia multitudo maris infriguit exhalationem, & prohibet pondere, & vim inferi. Quae autem insulae sunt prope continentem, pars sunt continentis, & in eodem propter paritatem nullam habet virtutem. *idem ibid.*

Terramotus in septimo climate raro sunt, quia radii solis & aharum stellarum debiliores sunt: in sexto climate versus meridiem sunt terramotus saepe, quia Sol radiis fortibus, in terrae inferiori parte plus eleuat, quam consumat, & ideo restat materia multa ad faciendum terramotum. *Albertus Magnus in 3. meteo. tract. 2. ca. 20.*

Terramotus rarissime fit in aestate, quia calor vehemens prohibet materiam, & in hyeme: quia idem facit vehemens frigus, nisi qualitas loci in contrarium aliquid efficiat. *Alb. Magn. in 3. meteo. tract. 2. c. 9.*

Terramotus tempore totius sicco quam humido, sed per accidens fit etiam tempore humido, quia pori terrae obturantur, & ab humido tate in vnum locum coarctatur de seipso, & sic fit terramotus. *Alb. Magn. in 3. meteo. tract. 2. c. 9.*

Terramotum sequitur frequenter pestilentia, quia vapor inclusus & luce priuatus, & aere libero habet quasi veneni naturam ideo animalia occidit, & maxime oues, quae os semper terrae proximum tenent. *Alb. Magn. in meteo. 3. tract. c. 11.*

Terramotus mouet terram diuersis modis, aliquando agit eam a dextris, & sin. istris, quod sic a vapore non multo, & lateribus speluncae fortibus: aliquando subuertit terram, quod fit quum ventus primo aequaliter impellit fundum alicuius terrae, donec eleuet ipsum, & cum fuerit eleuatum, tunc impetu magno egreditur ad la-

tus ynum, & sic voluit terram: aliquando scidit terram, & aperitur, quod fit a vapore sicco calido, quia scilicet delectat: citatis: aliquando perforat terram, quod fit a vapore sicco sperfo, aliquando mouet motu tremulo, quod fit a vapore sicco in quiente, & aliquando non aliquando scidit terram partem in profundum, cadere, quod vel fit ab aqua, & odit fundamenta terrae, vt ab igne terram fit ab aqua, quando mouet motu impulsiuo, quod fit a vapore sicco pellente pro capite ex calore: aliquando interior pars mouet motu depressionis & eleuationis, quod animalium motibus fortibus loci accidit. *Albertus Magnus in 3. meteo. 2. cap. 18.*

Terramotus, tonitruum & conuulsio possunt diuersi derari modis: primo formaliter vt terra motus est, & vnum sonus factus ab exhalatione: conuulsio ab exhalatione, & sic sunt diuersae species: secundo ex idem sonus sic sunt idem specie, quia sunt exhalatione sicca. *D. Thomas 1. 2. lib. 5.*

Terramotus magnus in Lombardia fuit tempore Augustini, circa tropicum hyemalem, & maxime in ecclia, & durabat per dies quadraginta spacio. Et anno in septimo hyemalem fuit maximus Ferrariae, qui per dies durauit, & multas illius ciuitatis priuatas domos, & palatia destruxit. *Alb. Magn. de pass. aeris.*

Erramus, si viliam terrarum partem exceptam a terrae motu credimus. Omnes sub eadem ita cece, & immobile esse natura concepit. Alia temporibus alia quemadmodum in v. bibus magnis nunc hac domus suspenditur, ita in hoc ob terrarum nunc hac patefaciunt illa. Tyrus aliquando infamis ruinis fuit. Alia duodecim annos perdidit. Anno prior Achajam & Macedoniam, qui per dies vis mali quae incurrit, nunc Campaniam laedit, Graeciam quid diu periret, reperit. Quaedam rariis solentia, & dam. Nihil immune esse & innoxium finit. Non homines qui breuis & caduca res nascuntur: vides oraque terrarum, & ipsum mare in seruitutem fati veniunt. Nos tamen manura promittimus bona fortuna & felicitatem, quae in rebus humanis velocissima est leuitas, habituram in illud ac moram credimus. Et perpetua sibi omnia promittentem non venit, id ipsum supra quod stamus, habere. *nec mirum quod lib. 6. ca. 1.*

Nego quicquam esse quietis aeternae, vno sine remaneat. Si vultis mihi timere, cogitate omnia esse inuicem. Quotum est, mare horrere, cum icias in illud petire posse. Quotum est, solatium mortis, quam ipsa mortalitas. Quotum est, timere nuntiationem aut subito montum lapsus, cum motu praesto fit, & vndique occurrit nihil quae sit, tam exiguum quod satis valeat in humani generis perniciem? Necesse est mori, quae, quandoque. Sicut licet ista humus, & se suis simibus vna vlla iactetur in iuria, supra me quandoque, erit. Interdum ergo ipsa se mihi imponat: Diducitur ingenti potentia necesse est rumpitur, & me in immensam altitudinem abducit. Quotum Mors leuior in plano est? Quid habeo quod quaerere? Quotum me vult iacere in ignobili loco? si mihi inficit sui partem? *Vagellus.*

Si cauendum est mihi, calocidisse vult.

Idem licet dicere, si cauendum est, cadam orbe seculi, quia fas est optare publicam cladem: sed quia ingens latum est, terram quandoque videat mortalem. *Idem cap. 2.*

De terramotu DIAL. XXI.

Francisc. Petrarch.

METVS.

Terramotum timco. R. Magnium fauor naturae potest commodum, nec immerito a parentibus segregatum, necpatis grauius sed rariss, idq; remedi loco fit. Saepo quidem fulmen tonitru celi faeies moesta praenunsiat, terramotum periculum nullum est. Esti eum Pherecydes aqua putei hausta perteratur. Adde quod aduersus caeli minas aliquid forsitan subterranee offerunt caueas, quale illud legitur Flamini. Cui fulgur a metuentis, quod adhuc Romae via cemitur. Flamini men se iurat auctoribus. Contra terramotum nullae sunt locustae fuga, quo enim extra terram fugiat terrenus humum coarctat, si si & supra verticem caelum tonat, & sub pedibus terra tremat, si forte quis in pelagus fugiendum dicat, quod & coactum est, si stris varietatis est particeps, & suis insuper moribus inuicem. Non tu mihi remedium das vt soles, sed periculum cogitasti.

¶ LOCI BIBLICI.

Tremor & terror, impiis & peccatoribus à Deo immittitur, Exo. di. 27. Deut. 28. & 11. 25.

¶ PHILOSOPHICAE ET HISTORICAE SENTENTIAE.

Terrorem quod incutit, non est omnibus idem: est enim aliquis supra hominem, quod omni homini sanæ mentis incutit terrorem, atq; hominem non excedunt, atq; magnitudine differunt, eo quod magis vel minus afficiuntur, quæ fortis vir ut homo timebit quidem, sed ut oportet, & ratio præscribit, honestatis causa sustinebit & feret, cum sit in virtutis opis. Arist. 6. Ethic. 2. 6.

Terribilia supra omnia sunt terræ motus, fulmina, diluvia, incendia, terræ hiatus, Eufro. mor.

Nec hostium paucitas, nec multitudo in suam terrore homines fatiscernunt. Curru. 1. 5.

Post prælium iam confectum, terror obiectus magis quam præfens periculum homines perturbat. Solus. Thucyd. 1. 5.

Aliquoties vanus terror, plus pene veteris viribus profusus. Livius, Decad. 1. 7.

Maior ignotarum rerum est terror. Decad. 3. li. 8.

Terror absentium rerum ipsa novitate falso augetur: consuetudo autem efficit, ut ea etiam quæ horrenda sunt natura, terrendam vim amittant. Plut. in Mario.

Terror hominibus mentem confusumque eripit, & membra debilitat. Hirtius, de bello Alex.

Metus & terror infirma sunt vincula Charitatis, quæ ubi remoueris, qui timere desierint, disscindunt. Tacit. in Agricola.

¶ FABULA.

Leo & Rana.

Leo auditis tantæ clamoribus, quos illa toto rictu edebat, quam maximos, primum percelli animo valde cepit, quod crederet ingentem animantem esse autorem tanti clamoris. Animo tamen confirmato, certo circumspicere, & contra illum clamatorem qui quis esset, sese apparare, & ad pugnam accingere. Cum videret prorepentem ranam de propinquo lacu, ibi leo, simul indignatione, simul etiam pudore affectus, pede illam conculcatam attriuit.

Docet fabula, non esse ad quemlibet strepitum expauescendum, neq; nos inexplorata re terrore oportere.

Vide, Metus, Timor.

Testamentum.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Testamentum, Græce διαθήκη, & διαθήκη, testator dicitur. Heb. Berith, fœdus, pactum, testamentum. Cognatione hæc vox habet cum verbo Carath, id est pepigit, cum quo plerumque etiam conueniunt. Vel deriuatur à verbo Barbar, dicitur, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium.

Testamentum dicitur, quod voluntatis nostræ velut testimonium sit, unde vltima voluntas & suprema voluntas appellatur. Quare Vlpianus sic illud diffinit, quod sit voluntatis nostræ iustitientia de eo, quod post mortem nostram fieri voluerimus. Testamentum falsum illud dicitur, quod non est secundum testatoris voluntatem scriptum, sed habet aliquid additum, vel diminutum, vel mutatum, vel aliter pro alio suppositum. Irritum autem testamentum est, quod de iure inualidum, ut si is qui testatur, sit capite dimittutus, vel si alia requisita defuerint, &c.

¶ LOCI BIBLICI.

Testamentum, Gal. 4. v. 24. Hebr. 9. v. 1. & 13. vers. 20. Testamentum vetus, Genes. 12. vers. 7. Heb. 9. vers. 4. & 8. 6. Exodi 24. vers. 8. Testamentum vetus, sanguine deditur, Exodi 24. 8. Heb. 9. 8. Testamentum vetus corrigetur. Hebr. 7. 15. Testamentum vetus apud Hebræos in tres ordines diuiditur, in Torah, Legem: Nebum: Prophetas: & Chetubin, hoc est, scripta siue Hagiographia. Citatur secunda illa sectio veteris Testamenti cuius pars est Esaias, Ionæ. 6. vers. 45. Testamenti veteris repetitio, Is. 24. v. 3.

terram... sic haud dubie se res habet. Sunt quæ... & que fama terribilia visa... & nunc contem. tibilia videantur... & nunc contem. tibilia videantur... & nunc contem. tibilia videantur...

¶ BIBLICA EXEMPLA.
tempore Ozis regis, Amos 1. 2. 1. Zach. 14.
tempore passionis & expirationis Christi, Mat. 27. 54.
tempore Pauli & Silæ incarcerationis, Act. 17. 26. vide & Apocalyp. 6. 12. & 8. 5. & 8. 5. & 11. 13.

Terror.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Græce φόβος, & φόβος terrore dicitur. Hebr. Cherb, Cherbath, Cherb, Cherb, Cherb, à verbo Cherbath, conseruatus est. terrore percussus est, prostratus est humi, deiectus est in terram, victus & superatus est. Terrore, Pachadh, & Pacheddah, à verbo Pachadh, timuit, & contremuit est. Est autem terrore meus contingens, ex quo robur sic ruborem pallor, & tremor, & dentium quatuor. A terrore sit terrore. Est enim terrore, timorem accipere, & quasi in terram prostrare, quare à terra dictum est. Hinc terrificus faciens, & terribilis, id est formidabilis, horradus.